

forældreorloven taler for, at det er kvinderne, som vil passe deres egne børn betalt af det offentlige?

Kl. 11.55

Ud over at være en ganske ny drejning i begrebet liberal politik har jeg også svært ved at se, hvordan det vil gavne ligestillingen. Hvordan vil regeringen sikre, at det ikke netop bliver de dårligst uddannede og ressourcetsvage kvinder, der benytter sig af det tilbud? Og hvordan stemmer forslaget overens med regeringens intentioner om at styrke ligestillingen hos de etniske minoritetskvinde og det faktum, at netop arbejdsmarkedet spiller en væsentlig rolle for integrationen? Hvorfor vil man opfordre de kvinder til at blive hjemme og passe deres egne børn på det offentlige regning til skade for integrationen og til skade for ligestillingen?

Det virker også meget ironisk, at ministeren gentagne gange pointerer behovet for yderligere forskning og overblik over den eksisterende forskning, og at regeringen ønsker en bred debat både med organisationer, virksomheder og befolkningen. Det virker ironisk, fordi ministeren nu nedlægger Videnscenter for Ligestilling, hvis opgave netop har været at skabe overblik over forskning, indsamle og formidle viden samt iværksætte debat. Nedlæggelsen af centret bliver ikke mindre ironisk, når man ser ministerens intentioner for det forestående EU-formandskab. Ministeren vil sikre, og nu citerer jeg, »at det danske EU-formandskab får en klar ligestillingsprofil.« Videnscenter for Ligestilling har eksporteret viden til EU-ansøgerlande, og det er netop blevet rost som et foregangseksempel i EU. Så vidt jeg kan se, modarbejder ministeren altså sine egne hensigtserklæringer.

Sådan kunne jeg blive ved, og det gælder også for de meget gode intentioner, ministeren redegør for med hensyn til kvinder i den tredje verden. Ministeren fremhæver, at Danmark har et særligt ansvar for at støtte kvinder i den tredje verden, og at vi skal gennemføre flere projekter, der specielt er målrettet kvinder, og det kan jeg kun give ministeren ret i. Regeringen pynter sig med at ville målrette en særlig pulje på 70 mio. kr. til kvinder, men så kan man jo undre sig over, at regeringen samtidig vælger at beskære Befolkningsskuffens med 30 mio. kr. Jeg troede ellers, regeringen ville give mig ret i, at demografi og befolkningstilvækst er meget væsentlige emner, der i høj grad relaterer sig til kvinders vilkår. Befolkningsskuffen støtter tiltag, der giver kvinder råderum over deres eget liv, og i det

perspektiv er det ironisk, at regeringen samtidig forsøger at profilere sig som en regering, der oprioriterer kvinders ligestilling i den tredje verden.

Alt i alt: Ministerens gode intentioner og flotte hensigtserklæringer er ganske glimrende, men Det Radikale Venstre savner en form for konsekvens i regeringens politik, og vel at mærke en konsekvens, der ikke modarbejder ligestillingen. Desuden synes jeg, redegørelsen lider under et forældet syn på kønsbegrebet, en underliggende skævvridning, hvor kønsproblematikker stadig primært opfattes som et kvinde-spørgsmål.

Jeg mangler fokus på emner, der relaterer sig direkte til mænd, f.eks. spørgsmål om samkvemsret og skilsmissevilkår. Med andre ord: Hvor er mændene, og hvor er de tiltag, der skal sørge for, at arbejdslivet også begynder at opfatte mænd som fædre? Ministeren siger så fint, at regeringen ikke ønsker at presse en bestemt familieform eller bestemte familiepolitiske løsninger ned over hovedet på befolkningen, men i mine øjne er det netop det, man gør.

Line Barfod (EL):

Ligestilling handler om lige muligheder, fremgår det af redegørelsen, og det hørte vi også fra Venstres ordfører. Men det handler også om at blive behandlet som ligeværdig og blive respekteret som et lige så godt menneske som alle andre.

Redegørelsen har mange pæne ord og hensigtserklæringer, har vi set, og vi er da også fra Enhedslistens side enige i redegørelsens ord om, at vi er kommet langt i Danmark med hensyn til ligestilling. Men der mangler stadig meget, og når det, man ser blive omsat til handling, er, at regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti, går den modsatte vej og gennemfører en række love, hvor man oven i købet skriver, at de har negative ligestillingsmæssige konsekvenser, når man forringer barselorloven, når man giver kvinder penge for at gå hjemme og passe børnene, og når man skærer kraftigt ned over for kommunerne og forringer muligheden for, at der bliver bygget boliger og daginstitutioner, er det en manglende respekt for den ligestilling, man ellers hylder med mange ord.

Kl. 12.00

På boligområdet er der i dag så stor bolig-mangel, at Boligfonden for enlige mødre og fædre siger, at situationen er lige så slem, som den var i 1960'erne, da Boligfonden blev oprettet.